

съмъ. А се хваля, че знамъ наизустъ картата на България. Нà ти сега самохвалство! Ето я тукъ сжинската карта: ха каки де, коя е тази тамъ островърха планина сръдъ полето, а?

Но на югъ се очертава все по ясно Сакаръ баиръ. И пакъ личи, — небето се губи нѣкѫде задъ нея. Значи, и тукъ нѣма крѫзоръ!

Само на една точка къмъ югъ има нѣщо като далечна черта на крѫзоръ. Тъкмо кѫдето свършва

Прибиранъ спонитѣ

Сакаръ баиръ и трѣбва да почнатъ Родопитѣ, тамъ безкрайното поле се огъва и се продълнява, та открива такава дълбина, щото ако човѣкъ даде малко воля на въображението си, може да каже, че вижда Бѣлото море.

Мжча се да си спомня, кѫде е по картата това праздно място между Сакаръ баиръ и Родопитѣ, което сега гледамъ, и което е тъй разкрито, че отбулва сякашъ Бѣлото море? Напрѣгамъ паметта си, но напраздно: не мога да си спомня!